

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl soudcem Mgr. et Mgr. Jaroslavem Vávrou ve věci

žalobce: H. S.

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, IČ 00006963
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 1. 11. 2018, č.j. RN-606 117 0687-46091
VJ

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se včasnou žalobou domáhala soudního přezkumu v záhlaví tohoto rozsudku označeného rozhodnutí žalované, kterým byly zamítnuty námitky žalobkyně a bylo potvrzeno rozhodnutí Okresní správy sociálního zabezpečení Ústí nad Orlicí (dále jen „*orgán I. stupně*“) ze dne 11. 9. 2018, č.j. R-11.9.2018 – 425/606 117 0687, jímž byla podle ust. § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, v platném znění (dále jen „*zákon*“)

o důchodovém pojištění“), zamítnuta žádost žalobkyně o přiznání invalidního důchodu. V následném doplnění žaloby ze dne 13. 2. 2019 tuto odůvodnila následovně.

2. Žalobkyně popsala vývoj svých zdravotních potíží, kdy se po akutní operaci meziobratlové ploténky v roce 2007 odstranily problémy s pohybem, ale nikoli neurologické potíže se stavy závratí, výstřely do hlavy atp., které přetrvávají dodnes. Posudková komise její zdravotní stav nezkoumala, pouze byly přečteny zprávy od obvodního lékaře a v podstatě předem byla její žádost o invalidní důchod zamítnuta. Byl jí vystaven doklad o tom, že je osoba zdravotně znevýhodněná. Změnou zákona jí pak byl plný důchod odebrán na částečný a později odebrán i ten. Dle jejích slov jí chybí 5 bodů, navíc její problémy se závratěmi se postupem času spíše stupňují a déle trvá jejich odeznění. Žalobkyně se z těchto důvodů domáhá soudního přezkumu žalovaného rozhodnutí a přiznání invalidního důchodu.
3. Žalovaná ve vyjádření k žalobě nejdříve popsala právní úpravu týkající se posuzování nároku na invalidní důchod a posléze osvětlila důvody, které vedly orgán I. stupně k zamítavému rozhodnutí, jakož i důvody, pro které žalovaná zamítla námitky žalobkyně podané proti uvedenému rozhodnutí. Žalobkyní napadené rozhodnutí bylo vydáno na podkladě lékařského posudku ze dne 30. 10. 2018, vypracovaného pro účely řízení o námitkách lékařem žalované, který došel k závěru, že u žalobkyně se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, avšak nejde o invaliditu, neboť pracovní schopnost žalobkyně poklesla pouze o 30 %. Závěrem žalovaná navrhla s ohledem na žalobní námitky důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „PK MPSV“). Žalovaná setrvala na svém rozhodnutí, nesouhlasila s žalobou.
4. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů a podle skutkového a právního stavu v době rozhodování správního orgánu v souladu s ust. § 75 odst. 1 a 2 s.ř.s. Pro další průběh řízení byl zpracován posudek zdravotního stavu žalobkyně PK MPSV v Hradci Králové ze dne 23. 7. 2019, čj. 2019/397-HK.
5. Posudková komise při zasedání, kterému byla žalobkyně přítomna, došla k závěru, že u žalobkyně se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu ust. § 26 zákona o důchodovém pojištění. Dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav podle posudkové komise neodpovídá invaliditě dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění, když míra poklesu pracovní schopnosti žalobkyně činí 20 % a vzhledem k předchozí výdělečné činnosti se tato hodnota zvyšuje o 10 %, celkově tedy míra poklesu pracovní schopnosti žalobkyně činí dle posudku 30 %.
6. Dle § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let a stal se invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku.
7. Podle § 39 odst. 1 téhož zákona je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.
8. Podle odstavce 3 téhož ustanovení se pracovní schopností rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním

schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

9. Podle odstavce 4 téhož ustanovení se při určování poklesu pracovní schopnosti vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu,
 - a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost,
 - b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav,
 - c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován,
 - d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával,
 - e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %,
 - f) v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.
10. Stanovení procentní míry poklesu pracovní schopnosti podle druhů zdravotního postižení upravuje vyhláška č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity.
11. Podle § 2 odst. 3 citované vyhlášky je-li příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce více zdravotních postižení, jednotlivé hodnoty procentní míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá zdravotní postižení se nesčítají; v tomto případě se určí, které zdravotní postižení je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, a procentní míra poklesu pracovní schopnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti vlivu ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce.
12. Soud v dané věci po přezkoumání námitek žalobkyně konstatuje, že žalobu nepovažuje za důvodnou. Stanovení míry poklesu pracovní schopnosti žalobkyně bylo provedeno v souladu se zákonným postupem a odpovídá ustanovením shora citované vyhlášky. Posudková komise stanovila postižení s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti žalobkyně. A toto odpovídajícím způsobem zařadila pod příslušnou pasáž přílohy vyhlášky. Posudek je tak z pohledu soudu přezkoumatelný, přičemž stručným avšak výstižným způsobem reaguje na tvrzení žalobkyně, které je (vcelku logicky) založeno na subjektivním, tedy osobně podávaném popisu jejího zdravotního stavu a s tím spojených potíží. Posudek vychází z lékařských zpráv, které rovněž zahrnují osobní popis zdravotního stavu žalobkyně. Právě lékařské zprávy ve svém souhrnu (tedy obsahující jak

subjektivní popis, tak medicínsky objektivizovaný stav) slouží jako zásadní podklad pro zhodnocení stavu žalobkyně. Úkolem posudkové komise není provádět cílené odborné vyšetření a stanovovat na základě tohoto medicínské diagnózy. Posudková komise zhodnotí zdravotní stav posuzovaného především na základě předložené lékařské dokumentace s tím, že v úvahu samozřejmě bere i skutečnosti zjištěné při osobním kontaktu s posuzovaným (toto není nezbytné v případě neúčasti).

13. Za rozhodující postižení bylo u žalobkyně vzato lehké omezení hybnosti v oblasti krční páteře při degenerativních změnách po operaci výhřezu ploténky. K tomu nemá soud co dodat, neboť sám není nadán odbornými medicínskými znalostmi. Ostatně ani po zběžném prostudování lékařských zpráv žalobkyně se nepodává, že její zdravotní stav by měl být hodnocen jinak, než bylo učiněno. Objektivní zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně se zásadní měrou neliší od stavu, jak je svými slovy popisuje žalobkyně ve vztahu k pohybovým ortopedickým omezením. Potíže neurologického a chronického charakteru (vystřelující bolesti a omezení hybnosti v závislosti na nervové bolesti), jak je popisuje žalobkyně, nebyly podloženy neurologickými lékařskými závěry. Popis zdravotního stavu s bolestmi tak, jak je popisuje žalobkyně tak nenašel svůj objektivizovaný obraz podpořený lékařskými zjištěními. Možný útlak nervového vedení, jak jej naznačuje žalobkyně, nebyl zjištěn ani pomocí moderních lékařských zobrazovacích technik.
14. Vzhledem k věku žalobkyně (sama uvádí, že v nedaleké době bude žádat o přiznání starobního důchodu) a jejím zdravotním potížím, nelze vyloučit možnost zhoršujícího se vývoje těchto zdravotních potíží. V konečném důsledku pak nelze logicky vyloučit ani to, že v průběhu času může být její míra poklesu pracovní činnosti hodnocena jinak, což by mohlo u případné pozdější žádosti o invalidní důchod vést k přiznání statutu invalidity. To ovšem platí při doloženém a lékařsky objektivizovaném zhoršeném zdravotním stavu, což se dosud nestalo. Je však zřejmé, že není v zájmu žalobkyně, aby se její zdravotní stav objektivně zhoršil, přičemž cíleným záměrem by byla vyšší míra poklesu pracovní schopnosti. Zhoršený zdravotní stav s sebou s nejvyšší pravděpodobností přináší mnohé negativní důsledky převažující nad přiznáním nároku na invalidní důchod.
15. V dané věci tedy lze uzavřít, že rozhodnutí žalované je věcně správné a vychází ze skutkového stavu, který tu byl v době rozhodování. Soud žalobu proto jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního.
16. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl dle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobkyně nebyla v řízení úspěšná. Žalované podle obsahu správního spisu nevznikly takové náklady soudního řízení, které by přesahovaly rámec běžné úřední činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice, 19. listopadu 2019

Mgr. et Mgr. Jaroslav Vávra v. r.
soudce